

Ημερήσια εκδρομή στην Ορεινή Κορινθία



Κείμενο – φωτογραφίες από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Το Σάββατο 13 Οκτωβρίου 2018, 38 μέλη και φίλοι του Συνδέσμου Συριανών πραγματοποίησαν ημερήσια εκδρομή στην ορεινή Κορινθία. Η ομάδα ξεκίνησε από την Αθήνα, όπου ο ήλιος έπαιζε κρυφτό με τα σύννεφα. Το πούλμαν από το Κιάτο, άρχισε να ανηφορίζει προς τα χωριά της Στυμφαλίας. Πολύ γρήγορα έφτασε στη μαγική λεκάνη της ορεινής λίμνης, που ήταν καλυμμένη με τον φθινοπωρινό πορτοκαλόχρωμο μανδύα της από καλαμιές. Περάσαμε δίπλα από το μυστηριακό ερείπιο του Ζαρακά, του γαλλικού ρωμανικού ναού που έκτισαν Κιστερκιανοί μοναχοί πριν το 1236, για να υπηρετούν τον Θεό, απομονωμένοι μέσα στο οχυρωμένο μοναστήρι τους. Συνόδευαν τους Φράγκους κατακτητές του νεοϊδρυθέντος Πριγκιπάτου της Αχαΐας. Για την ανέγερσή του χρησιμοποίησαν ντόπιους κτίστες και το οικοδομικό υλικό του ναού της Αρτέμιδος, από την αρχαία Στυμφάλο, την πόλη που επιβλέπει από ένα λόφο την πανέμορφη λίμνη. Ο μέγιστος των Ελλήνων ηρώων Ηρακλής, που οι γειτονικοί Φενεάτες υποστήριζαν ότι γεννήθηκε στην πόλη τους, επιτέλεσε τον έκτο άθλο του εδώ, σκοτώνοντας τις χαλκοπτέρυγες Στυμφαλίδες όρνιθες με δηλητηριασμένα βέλη και έτσι απάλλαξε τον τόπο από τις φονικές επιδρομές τους.

Πρώτος σταθμός της εκδρομής το Μουσείο Περιβάλλοντος Στυμφαλίας, ένα από τα εννέα εμβληματικά μουσεία του Πολιτιστικού Ιδρύματος Ομίλου Πειραιώς. Μας υποδέχθηκε η ευγενική κ. Θανοπούλου και μας ξενάγησε στις ενότητες του μουσείου. Αρχής γενομένης από την τοπογραφία της περιοχής και τα καρστικά φαινόμενα, όπου η συνεχής πτώση ύδατος διαβρώνει τα ασβεστολιθικά πετρώματα, συνεχίσαμε με τα ζώα (όπως ασβός, βίδρα) και τα πουλιά του βιότοπου της Στυμφαλίας (118 είδη πουλιών έχουν παρατηρηθεί), αλλά και τα ψάρια (όπως το ενδημικό *Rhoxinellus stymfalicius*, το οποίο επιβιώνει και μετά την αποξήρανση της λίμνης, βυθιζόμενο στο παχύ στρώμα λάσπης). Έγινε αναφορά στο Στυμφαλιακό ζήτημα, δηλαδή με ποιόν τρόπο και σε τι ποσοστό θα πρέπει να αξιοποιούνται τα ύδατα της λίμνης Στυμφαλίας για ύδρευση – άρδευση

και τονίστηκε η κατασκευή του Αδριάνειου Υδραγωγείου (130–138 μ.Χ.) με αγωγούς 84 χιλιομέτρων, των οποίων κατάλοιπα υπάρχουν και σήμερα. Μετέφερε νερό από τις πηγές της Στυμφαλίας στις κρήνες και τα λουτρά της αρχαίας Κορίνθου των 80.000 κατοίκων. Το υδραγωγείο λειτούργησε για δύο αιώνες. Απολαύσαμε τη θέα της λίμνης και της αρχαίας Στυμφάλου από τον περιμετρικό εξώστη του μουσείου, ενώ μικροί και μεγάλοι δεν έχασαν την ευκαιρία να θαυμάσουν το ενυδρείο του μουσείου και να ποζάρουν στο ομοίωμα λιμνήσιας βάρκας. Πολύ ενδιαφέρον και το λαογραφικό τμήμα για την κτηνοτροφία, τυροκομία, μελισσοκομία, γεωργία, με τα παλιά γεωργικά εργαλεία και αντικείμενα, παραδοσιακές στολές, προϊόντα κ.λπ.. Εντυπωσιακή η φωτογραφία της ετήσιας ζωοπανήγυρης που ελάμβανε χώρα κάθε Σεπτέμβριο στο χωριό Στυμφαλία (πρώην Ζαρακάς).

Με τις καλύτερες εντυπώσεις, επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν, περάσαμε από τα γραφικά χωριά Καρτέρι, Λαύκα και ανεβήκαμε στο διάσελο της Καστανιάς στις παρυφές της Ζήρειας, γενέτειρας του θεού Ερμή. Αντικρίσαμε τον πολύχρωμο καμβά των καλλιεργείων του οροπεδίου του Φενεού, που κατά καιρούς όταν έφραζαν οι καταβόθρες μετατρεπόταν σε λίμνη. Φτάσαμε στην τεχνητή λίμνη Δόξα (1998), η οποία με το φράγμα της τιθάσευσε τον χείμαρρο Δόξα, για να σταματήσουν οι πλημμύρες, δημιουργώντας ένα «Ελβετικό» λιμναίο τοπίο, με δάση Μακεδονίτικου Πεύκου ολόγυρα και τον ορεινό όγκο της Ντουρντουβάνας να καθρεπτίζεται στα γαλανά νερά. Ακολούθησε σύντομη ανάβαση στην Ιερά Μονή Αγ. Γεωργίου (1693) σε υψόμετρο 1.000 μ.. Ονομάζεται και νέο μοναστήρι σε αντιδιαστολή με το παλαιομονάστηρο (14^ο αιώνα), το οποίο εγκαταλείφθηκε λόγω πλημμυρών και από το οποίο σώζεται μόνο το καθολικό, αφιερωμένο πλέον στον Άγιο Φανούριο. Ο γλυκύτατος γέροντας αρχιμανδρίτης Γεννάδιος έκανε την ξενάγηση στο καθολικό, εξιστορώντας τον πρωταγωνιστικό ρόλο της Μονής του Αγ. Γεωργίου επί Τουρκοκρατίας, τόσο στην εκπαίδευση των παιδιών (κρυφό σχολειό), όσο και στον αγώνα του 1821, τροφοδοτώντας τον με χρήματα, αγαθά, και ένοπλους μοναχούς. Υπήρξε τόπος συσκέψεων του Γέρου του Μοριά με οπλαρχηγούς, καταφύγιο κατατρεγμένων, κάηκε από τον Ιμπραήμ. Η θέα από το αρχονταρίκι της λίμνης Δόξα και των γύρω βουνών, πραγματικά κόβει την ανάσα. Μετά το μοναστηριακό κέρασμα με υπέροχο γλυκό τριαντάφυλλο και δροσερό νερό, κατηφορίσαμε στη λίμνη για ένα σύντομο περίπατο στο παλαιομονάστηρο. Ακολούθησαν αγορές ντόπιων προϊόντων από την υπαίθρια αγορά, καρυδιών, μελιού, οσπρίων, κ.α. Καταλήξαμε στο χωριό Μεσινό (Ταβέρνα «Τρίκρηνα»), όπου η οικογένεια Δρούγκα μάς περιποιήθηκε σερβίροντας κρεατικά από τη φάρμα της και γλυκό κρασί. Όλη η παρέα, χόρεψε και τραγούδησε, κρατώντας το κέφι στα ύψη μέχρι την ώρα της επιστροφής.

Και εις άλλα με υγεία!

Βιβλιογραφία

- Βλάχου – Οικονομοπούλου Ντίνα, Κορινθιακή Ελβετία, Μονή Αγίου Γεωργίου Φενεού, Ε' έκδοση.
- Ενημερωτικό φυλλάδιο επισκεπτών πρώην Δήμου Στυμφαλίας, έκδοση Αναπτυξιακής Βορείου Πελοποννήσου, Κατάγραμμα, Κιάτο.
- Ιερά Μητρόπολις Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους, Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Φενεού.
- Μουσείο Περιβάλλοντος Στυμφαλίας, Έκθεση, Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς (ΠΙΟΠ).
- www.atrapos.gr. Η Μονή Ζαρακά.

Φενεός



